

47. Església de la Mare de Déu dels Àngels

En 1791 l'arquitecte José Fornés va realitzar el projecte de l'església per encàrrec de la Comunitat de Mariners Matriculats, que va costejar les obres, finalitzades en 1807. El temple es va construir sobre una antiga ermita, encara que gran part de la construcció actual correspon a l'acabament del segle XVIII i la primera del segle XIX i a reformes posteriors, ja que va ser greument danyada per la riuada de 1957.

L'interior es distribuïx en una nau única voltada de mig canó i llunetes, està recolzada sobre arcs de mig punt, amb capelles a banda i banda. L'altar major alberga una imatge de la Mare de Déu dels Àngels amb l'infant Jesús.

Hi destaca la capella de la Comunió amb la talla del Santíssim Crist del Salvador datada en 1940, obra José Estellés Achotegui i de Carmelo Vicent.

La façana, de tradició classicista, està conformada per un cos central flanquejat per dos torres de diferent altura; la de la dreta va ser sobreelevada en 1921 amb dos cossos i rematada amb templet d'estil barroc, alberga el campanar amb quatre campanes de fosa actual: Sant Josep (1940), Santíssim Crist del Salvador (1964), Mare de Déu dels Àngels (1986) i Sagrat Cor de Jesús (1995). A la torre esquerra es va instal·lar el far denominat del Cabanyal o dels Àngels, propietat del Gremi de Pescadors.

El cos central el conforma la portalada coronada amb un frontó triangular, ressaltada mitjançant pilastres aparellades d'orde major, sobre ella dos fornícules amb la imatge de Sant Andreu i Sant Pere, distribuïdes simètricament respecte d'un òcul central amb vidrieres. Remata la portalada un frontó sustentat per tres xicotets arcs engegats de mig punt.

En la façana destaca un retaule ceràmic de finals del s. XVIII de la Mare de Déu dels Dolors amb Felip Benici i Sant Pelegrí, compost per quaranta peces de 0,2

x 0,2 m, realitzat amb pintura ceràmica policroma vidriada. En 1972 el va restaurar el ceramista de Manises José Gimeno.